

Arbejder at gøre, vil huske sine Ord. Jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlems Udtalelser ikke alene blive udtalte paa hans Vegne, men at de fuldstændig endosseres af det højtærede Flertal i dette Ting.

Fraenkel: Overfor den ærede Ordførers Bemærkninger maa jeg tillade mig ligesom før at hævde, at det saglige Arbejde, som er gjort for 10—20 eller 30 Aar siden i denne Sag, kan ikke blive grundlæggende for Arbejdet nu. Saa meget mere maa jeg tillade mig at pointere dette, som jeg maa minde den ærede Ordfører om, at den afdøde Finansminister og den ærede Ordfører selv paa et tidligere Trin af Forhandlingerne have erkendt, at meget maatte ansættes paa Skøn.

Den ærede Ordfører bemærkede, at den store indenlandske Konkurrence kunde føre til Overkapitalisering. Men hvis dette fører til Overkapitalisering, vil det netop efter den ærede Ordførers eget økonomiske Hovedstandpunkt atter føre til, at der opstaar en ny Konkurrence, som har den Fordel fremfor den tidligere, usunde Overkapitalisering, at den ikke er overkapitaliseret. Og skulde endelig Forholdene føre hen imod Truster, er der her netop et Punkt, hvor man kunde anvende en Toldlovgivning til at regulere Erhvervslivet med. Men at begynde med at regulere Nedsættelserne af Skræk for Truster, er virkelig at tage Hatten af, før man ser Manden.

Det ærede Medlem har nedlagt et stort Arbejde i denne Sag, og det skal ingen erkende mere end jeg. Derfor skal ogsaa det ærede Medlem i Forbindelse med det ærede 7ende Medlem for 6te Kreds oppe i det høje Landsting (Hey) være de Mænd, over hvem den Dom skal fældes, som Tiden nu vil bringe med Hensyn til den Lov, der snart vil blive vedtagen her. Det kan blive en Laurbærkrans, og saa skal ingen pille noget Blad af den for de Herrer, men det kan ogsaa blive en Silkesnor, og med Hensyn til den vil heller ingen gøre de Herrer Rangen stridig. For øvrigt vil ogsaa jeg udtale en Tak til den ærede Ordfører for hans Udtalelser om Jernbanetaksterne. Ogsaa jeg betragter dette som et Løfte.

Ordføreren (N. Neergaard): Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) bebrejdede os, at vi ikke have indført Toldbeskyttelse. Nej, det have vi ikke, vi fandt ikke, at Sporene paa Toldbeskyttelsens Vej vare saa lystelige, at der var

Grund til at gaa ad den Vej. Vi have derimod gaaet en anden Vej for at udvikle dansk Erhvervsliv, nemlig den at nedsætte Tolden paa Raa- og Hjelpestoffer. Jeg haaber, at det ærede Medlem, som jo endnu er en ung Mand, vil faa Lejlighed til at se, i hvor rigt Maal de Nedsættelser, vi ere komne til, virke fremmende og udviklende paa dansk Erhvervsliv paa mangfoldige Omraader. Endvidere beklagede det ærede Medlem, at vi ikke havde accepteret Traadtællingsgrænsen for bleget og ubleget Linned. Positionen har 80 Øre for mønstret og 45 Øre for bleget samt 40 Øre for ubleget. Naar vi ikke have gjort det og i det hele ikke ere komne stærkere ind paa Traadtællingssystemet, end man allerede er ifølge den bestaaende Lovgivning, ligger det i, at vi ikke ville gøre det, medmindre der kunde opnaas væsentlige Nedsættelser paa de billige Varer. Men de Nedsættelser, som kunne naas paa de billigere Varer ved at gaa over til Traadtællingssystemet — under Forhandlingen med Landstinget fandtes der ikke Lejlighed dertil —, vare saa smaa, at der ikke var Grund til at indføre Nedsættelser for disse Varer, hvor Tolden pr. cm² var saa ringe. Vi fandt, at dette vilde medføre saa mange Vanskeligheder, og at det blandt andet vilde medføre den Ubehagelighed, at Tolden blev saa meget vanskeligere at beregne. Det er ogsaa et Hensyn, der maa tages ved Indretningen af en ny Toldlov, at man ikke forøger det Plageri, som naturligt er knyttet til Toldbeskatning. Det kan ikke være andet, end at man vil faa megen Utak fra handlende og fra dem, hvis Interesser ere knyttede dertil, hvis man uden Nødvendighed gaar til en mere omstændelig Fremgangsmaade ved Fortoldningen. For øvrigt ønsker jeg at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er os fuldt bevidst, at de finere Linnedvarer for Tiden have en meget ringere Beskyttelse end Bomuldsvarene, medens de burde stilles noget gunstigere end disse. Det have vi søgt at bøde paa, ikke ved Indførelse af de fra Industriens Side forlangte ny Traadtællingsgrænser, men ved en større Toldnedsættelse for Linnedgarn end for Bomuldsgarn.

Med Hensyn til Gummivarer og Tæpper føler jeg min Samvittighed ganske fri. Gummivarer have vi ganske vist for en stor Del gjort toldfri, men ogsaa Raamaterialet er gjort toldfrit, og den Tilstand, der bestod efter den nugældende Toldlov, var den, at Raamaterialet svarede den samme Told. Derved ville vedkommende Fabrikanter øjensynlig blive daarligere stillede, end